

SANAL KİTAPLAR
2017

ISBN 978-625-93346-6-0

BEDREDDİN BİN YILDIRIM

YAZDIKLARIMIZ: 90
Üzeyir Lokman
ÇAYCI

BEDREDDİN
BİN YILDIRIM

Mahmut Selim GÜRSEL
2017

BEDREDDİN YILDIRIM
YAZDIKLARIMIZ:90

Üzeyir Lokman ÇAYCI
BEDREDDİN BİN YILDIRIM

Mahmut Selim GÜRSEL
2017

ISBN 978-625-93346-6-0

BEDREDDİN YILDIRIM 1

İÇİNDEKİLER

TAKDİM

Mahmut Selim GÜRSEL

BU MERT ADAM BENİM

ÖĞRETMEN SÜRURİ BİNYILDIRIM

ÖĞRETMEN BİNALİ YILDIRIM İLK

OKULUNUN İSMİ NEDEN

KALDIRILDI

DESTEKLER

KURMAY ALBAY BEDRETTİN

BİNYILDIRIM ÖNSÖZ

BUGÜNKÜ YAŞANANLARIN

BENZERLERİ GEÇMİŞTE DE

YAŞANDI

HAYATI SORGULUYOR

BEDRETTİN BİNYILDIRIM'DAN :

«BAHARIMIN ÇİÇEĞİ»

**BEDRETTİN'İN 1936 YILINDA
DEFTERİNE YAZDIKLARI
OKUDUKLARI VE YAZDIKLARI
ŞİİRLERİ**

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL
KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi. İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci

sömestrsinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım. Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım.

16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye

BEDREDDİN YILDIRIM 6

uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım! Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip

BEDREDDİN YILDIRIM 7

kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm.

Rabb'imizin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu **[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirerseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti.

Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüdür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış çalışmamalarım bulunmaktadır.

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir.

Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım:
<https://gurselyayin.com>
corumlu2000@gmail.com

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Üzeyir Lokman ÇAYCI 1949 yılında Türkiye'nin yeşilliği ile meşhur Bor ilçesinde doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini aynı ilçede tamamladı. Sonra, üniversite giriş sınavı yanında ikinci bir sınav daha kazanarak Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Uygulamalı Endüstri Sanatları Yüksek Okulu'na girdi. Bu okuldan 1975 yılında iç mimar ve endüstri tasarımcısı olarak mezun oldu.

Bunun haricinde Fransa'da da bir çok mesleki ve sosyal alanda eğitim gördü, çeşitli diplomalar ve

sertifikalar almaya hak kazandı.

Yaptığı özgün çalışmalar bilenlerin dikkâtini çekmekte gecikmemiş sergi, dergi ve mecmualarda kabul gördü. Mezuniyetinden sonra Koç Holding Demir Döküm Fabrikaları Araştırma-Geliştirme bölümünde çalıştı.

Deniz - Asteğmen olarak yaptığı askerlik hizmeti süresince, arkadaşları ile birlikte, çeşitli tarihi eserlerin (heykel, rölyef, vs...) kurtarılmasına ve daha sonra da Beşiktaş Deniz Müzesinde sergilenmesine katkıda bulundu.

14 yaşından itibaren yazdığı şiir ve hikâyelerle çeşitli gazete ve dergiler kendisine büyük ilgi gösterdi. Basın, dergi ve antolojiler onun içtenlik dolu kreasyonlarına kucak açtı. Tanınmış çağdaş Türk şairi Ümit Yaşar OĞUZCAN'dan gördüğü yakın ilgi onu önemli platformlara taşıdı. İstanbul Beyoğlu'nda emektar şairlerin de üyesi olduğu Esir Kulüp'ün müzikli şiir gecelerinde ve Kazaplanca Türkiye şairler derneği lokalinde

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

şiiirlerini yıllarca okudu ve takdir gördü.

Bugün şiiirleri Fransızcadan da Almanca, İtalyanca,Portekizce, İspanyolca, İngilizce ve Romanya dillerine kendisini sevenler tarafından çevrilmiştir. Halen, alçak gönüllü ve kompetan Yakup YURT' tan aldığı destek ile, Üzeyir Lokman ÇAYCI çalışmalarını Fransa'da sürdürmektedir. Üzeyir Lokman ÇAYCI

Üzeyir Lokman ÇAYCI 1949 yılında Türkiye'nin yeşilliği ile meşhur Bor ilçesinde doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini aynı ilçede tamamladı. Sonra, üniversite giriş sınavı yanında ikinci bir sınav daha kazanarak Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Uygulamalı Endüstri Sanatları Yüksek Okulu'na girdi. Bu okuldan 1975 yılında iç mimar ve endüstri tasarımcısı olarak mezun oldu.

Bunun haricinde Fransa'da da bir çok mesleki ve sosyal alanda eğitim gördü, çeşitli diplomalar ve sertifikalar almaya hak kazandı.

Yaptığı özgün çalışmalar bilenlerin dikkâtini çekmekte gecikmemiş sergi, dergi ve mecmualarda kabul gördü. Mezuniyetinden sonra Koç Holding

Demir Döküm Fabrikaları Araştırma-Geliştirme bölümünde çalıştı.

Deniz - Asteğmen olarak yaptığı askerlik hizmeti süresince, arkadaşları ile birlikte, çeşitli tarihi eserlerin (heykel, rölyef, vs...) kurtarılmasına ve daha sonra da Beşiktaş Deniz Müzesinde sergilenmesine katkıda bulundu.

14 yaşından itibaren yazdığı şiir ve hikâyelerle çeşitli gazete ve dergiler kendisine büyük ilgi gösterdi. Basın, dergi ve antolojiler onun içtenlik dolu kreasyonlarına kucak açtı. Tanınmış çağdaş Türk şairi Ümit Yaşar OĞUZCAN'dan gördüğü yakın ilgi onu önemli platformlara taşıdı. İstanbul Beyoğlu'nda emektar şairlerin de üyesi olduğu Esir Kulüp'ün müzikli şiir gecelerinde ve Kazaplanka Türkiye şairler derneği lokalinde şiirlerini yıllarca okudu ve takdir gördü. Bugün şiirleri Fransızcadan da Almanca, İtalyanca, Portekizce, İspanyolca, İngilizce ve Romanya dillerine kendisini sevenler tarafından

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

çevrilmiştir. Halen, alçak gönüllü ve kompetan Yakup YURT' tan aldığı destek ile, Üzeyir Lokman ÇAYCI çalışmalarını Fransa'da sürdürmektedir. Yayınevimizin basılmış ve sanal yayınlanmış dergilerinde yazıları bulunmaktadır.

BU MERT ADAM BENİM DAYIMDI

Annem Fatma Mürşide ÇAYCI dayım Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım Doğu Menzil Komutanlığında görev yaparken Kayseri'ye ziyaret için gitmişti. Ben dönüşte anlattıklarının hepsini burada nakletmeyeceğim. İnsan hayatının etrafında dolaşan büyücüler ya da kıskançlıklar bir kısaç gibi ileride ne gibi engellere ya da takozlara zemin hazırlayacak bunu irdeleme iradesinin birilerinde yokluğunu söyleyeceğim sadece. Sevgi önüne konulanlar simsiyah ve belirsizlikler içinse eğer. Ucu koltuk değneklerine dayanarak yürüme zorluklarına kadar uzanır. Çocukların “Bugün cumartesi; Balık! Balık! Balık!” şeklindeki masum ve sevinçli anlarının unutulmadığı gibi, bunlar da unutulmuyor.

Yıllar geçti. Bedrettin Binyıldırım'la bir sabah Beşiktaş'ta buluştuk. Orada Adalet Partisi ilçe başkanı da olan Kadir Şeker'in “Şark Lokantası” ve “Şeker Piliç” isimlerini taşıyan iki iş [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

BEDREDDİN YILDIRIM 16

yeri vardı. O sırada ben ev arıyordum. Dayım Bedrettin Binyıldırım'ın Kadir Şeker'le tanıştırmasıyla kiralık bir evi de bulmuş oldum. Ayrıca benim projelerimi çizebileceğim masa, ders çalışabileceğim sobalı bir yer de bana gösterildi. Dayım:

-Yeğenim daha olmazsa bu partiye üye ol, okulundan mezun oluncaya kadar da derslerine burada çalışırsın» dedi.

Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'ne bağlı Uygulamalı Endüstri Sanatları Yüksek Okulu'nda tahsil gördüğüm sırada okul müdürü Endüstri Grafiği dersi öğretmenimiz de olan Prof. Namık Bayık'dı. Bölüm başkanımız Prof. Önder Küçükerman, stürüktür dersi öğretmenimiz Ertel Ayaydın, sanat tarihi dersimize Prof. Nermin Sinemoğlu, Endüstri tasarım tarihine Prof. Sadi Öziş vb. öğretmenlerimiz giriyordu.

Öğretmenlerimizin her birisi çok değerli kişilerdi.

Dayımla görüşmemden bir gün sonra, müdür muavinimiz ve birinci sınıfta Edebiyat derslerimize de girmiş olan Sabit Ayasbeyoğlu beni odasına

BEDREDDİN YILDIRIM 17

çağırdı. Bana önce bir şey söyleyeceğini söyledi.

«Senin herhalde Göztepe'de oturan bir dayın var... Kurmay Albay?...» dedi. Ben de : «Evet... » dedim. «O dün ölmüş... Eşi ve çocukları bugün senin gelmeni istiyorlar...» dedi.

Ben bu haberden sonra bayılmışım.

Okulumuzun bitişiğinde bulunan Mimarlık Yüksek Okulundan doktor çağırılmışlar. Neyse ayıldıktan sonra yola koyuldum. Gittiğim de dayımın cenazesinin kaldırıldığını öğrendim. Yengem Hikmet Binyıldırım beni bir gün önce yani dayımın öldüğü gün aradıklarını söyledi. Orada akrabamız olan Seniha Hanım teyze de vardı.

Ben gelmeden önce acaba teyp kasetleri içerisinde dayım Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım'ın sesi var mı? diye araştırmışlar... Tesadüf ya, dayım bir yılbaşı gecesinde o zamanki TRT Genel Müdürü Musa Ögün'ü telefonla aramış. Bulamayınca orada bulunan görevliye hitaben : «Musa Bey'e salam söyleyin. Ben Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım...Televizyon yayınlarından dolayı kendisiyle görüşmek

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BEDREDDİN YILDIRIM 18

istemiştim. Biz Rusya’da mı yaşıyoruz?
İngiltere’de mi yaşıyoruz? Amerika’da mı
yaşıyoruz? Hani bizim kendi müziğimize? Bu
sözlerimi kendisine iletin!» Açık unutulmuş teyle,
kasete bu sözler kaydedilmiş. Bana o gün bu sözler
dinlettirildi.

**Bedrettin BİNYILDIRIM ve kardeşi Mehmet
Resai BİNYILDIRIM**

BEDREDDİN YILDIRIM 19

Fotoğraf arkası :

Çok kıymetli Enişteciğim,
Halamın, senin abim ile birlikte ellerinizden
öpmeye geldik.

Abim ablamın gözlerinden ben de ellerinden,
yeğenlerimizin de gözlerinden öperiz.

26 Mart 1954

Mehmet Resai Binyıldırım

[KİTAP BAşINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÖĞRETMEN SÜRURİ BİNYILDIRIM

1897 yılında Bor'da doğan Öğretmen Süruri'nin babasının adı Hacı Mehmet Efendi, annesinin adı da Fatma idi. İlk evliliğini Hüseyin Efendi ve Esme Hanımın kızları Bor doğumlu Naziver Hanımla yaptı. İkinci evliliğini ise Raşit Efendi ve Aliye Hanımın kızları Bor doğumlu Nuriye Hanım ile yaptı. Üçüncü evliliğini ise Mehmet Efendi ve Habibe Hanımın kızları Filibe doğumlu Hatice Hanım ile yaptı.

Hatice Hanımla yaptığı evlilikten yedi çocukları oldu. İlk çocukları İsmet Bedrettin Binyıldırım'ın her ne kadar doğum yeri sonradan nüfus kayıtlarına Üsküdar olarak geçse de 10.02.1919 tarihinde Tarbaz'da (Darboğaz) doğduğu bir gerçektir. Bu bizzat kendi tarafından hatıra defterlerinde el yazısıyla doğrulandığı gibi bizzat annesi Hatice Binyıldırım tarafından da bana

ve anneme de bahsedilmiştir. İki yıl sonra yani 1921 tarihinde ikinci çocukları Sadettin dünyaya gelmiş ve 05.03.1927 tarihinde vefat etmiştir.

Üçüncü çocukları 1922 tarihinde dünyaya gelince ona Öğretmen Süruri annesinin ismini de ekleyerek Fatma Mürşide ismini vermiştir. Dördüncü çocukları Feriha Asiye ise 11.03.1926 tarihinde doğmuştur. Beşinci çocukları Hasibe Mine de 12.04.1930 tarihinde doğmuştur. Altıncı çocukları Mehmet Resai de 18.04.1931 tarihinde dünyaya gelmiştir. Yedinci çocukları Mehriban Münire 01.10.1933 tarihinde doğmuş ve henüz bir buçuk yaşına girmeden 17.01.1935 tarihinde babası Öğretmen Süruri'yi kaybetmiştir.

Öğretmen Süruri'nin babası Hacı Mehmet Efendi, Bor'da eski bakanlardan Haydar Özalp'ın bağına yakın, Bentkavak denilen bölgede bulunan bağına rahatça giren bir hırsızın çaldığı üzümlerle çıkamadığını şehir merkezindeki evinden manen fark edebilecek bir inanç düzeyinde olduğu olayın şahitleri tarafından dile getirilmiştir. Bunlardan biri **KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

de Mehmet ÖNOĞLU'dur. Öğretmen Süruri'nin babası Hacı Mehmet Efendi, babası Abdi Hoca gibi saygıyla anılan insanlar arasında olduğuna dair bize kadar çeşitli bilgiler ulaşmıştır.

Çocukların en büyüğü olan Bedrettin Binyıldırım Harp okulunu bitirdikten sonra öğretmen Hikmet Hanımla evlenerek amacına ulaştı. Evliliğin ilk yıllarından itibaren eşini baskılarıyla ister istemez kardeşlerinden ve annesinden uzaklaşmak zorunda kaldı...

Hatice Hanım altı çocuğuna kocası Öğretmen Süruri'nin yokluğunu hissettirmemek için kollarını sıvadı. Sanki o varmış gibi elleriyle kış ekmeği yapmak için büyük bir leğen içerisinde tek başına hamur yoğurdu. Bu sırada büyük kızı Fatma 13 yaşındaydı. Kocasının zamanında evlerinden hiç çıkmayan ak gün dostu akrabalarını ya da dostlarını kendisine yardım etmeleri için çağırırdı. Ama hiç kimse gelmedi. Bütün kapılar yüzüne kapanmıştı. Ağlayarak kızı Fatma'ya :

-Baban öldükten sonra herkes bizim yüzümüze kapılarını kapadı. Kızım Allah

yardımcımız olsun! Hamur kurumadan ben sana oklavayla tahta üzerinde hamur nasıl açılır öğreteyim, sen aç ben pişireyim. Dedi. Fatma annesinin gözyaşlarını dindirmek için :

-Anneciğim yeter ki sen ağlama, ben elimden ne gelirse yaparım. Kardeşlerim uyanmadan istersen hemen işe başlayalım. Dedi. Bu sırada dış kapıya elle vurulduğunu hisseden Hatice Hanım koşarak kapıyı açtı. Orta yaşlarda, başörtülü, üzerinde yeşil hırkası olan şalvarlı bir bayan içeriye girdi :

-Hatice Hanım ekmek yapmak için bir hanım aradığınızı duydum. Bu sebeple size yardımcı olmaya geldim. Hatice Hanım sevinçten gözyaşlarını tutamadı. Kendisi tandır başına geçti. Fatma'nın önüne bir ekmek tahtası, gelen hanımın önünde de bir diğer ekmek tahtası koydu. Bu tahtaların altlarına kasnak ve elek konularak yükseltildi. Oklavalara yuvarlandıkça açılan yufkalar bir taraftan da pişiriliyordu. Burcu burcu ekmek kokusu etrafa yayıldı. Bir saat sonra, gelen **KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

hanım tandır başına geçti. Hatice Hanımla yer değiştirmişlerdi. Fazla sürmemişti. Yufkalar üst üste yığın haline gelmiş ve iş bitmişti.

Hatice Hanım sevincinden ağlayarak gelen hanıma para ve yiyecekler vermek için kilere indi. Büyük kızı Fatma'ya seslendi :

-Bize yardıma gelen hanımı sakın bırakma. Ben gelinceye kadar gitmesin kızım. Ben geliyorum! diye bağırdı. Hanım yukarıya giderken Fatma da onunla konuşuyordu:

-Teyze annem senin beklemeni istiyor. Tam kapıyı açtıkları sırada Hatice Hanım elindeki yiyeceklerle yetişti:

-Hanım siz nerede oturuyorsunuz? Diye sordu. Hanım:

-Hatice Hanım şu ilerde Hüsniye Hanım'ın evinin karşısında oturuyorum. Ben bir şey istemek için gelmedim. Yani Allah rızası için geldim. Dedi. Hatice Hanım ayakkabılarını giydi. Hanım dışarı çıkarken elindekilerle o da çıktı. Bayan upuzun ve geniş Karaca Mahallesinde kaşla göz arasında ortadan kaybolmuştu. Koşarak Hüsniye

Hanım'ın evine gitti. Evinin karşısında tek bir ev dahi yoktu. Hüsniye Hanım'ın evinin kapısını çaldı. Hüsniye Hanım kapıyı açar açmaz, Hatice Hanım'ı karşısında görünce:

-Hayır ola! Oldukça telaşlısın. Ellerindekiler de ne? Bir şey mi oldu Hatice Hanım? Diye sordu. Hatice Hanım başından geçenleri anlattı:

-Çok zor durumdaydım. Bize ekmek yapmak için bir bayan yardıma geldi. Bu bayan sizin evin karşısında evinin olduğunu, söyledi. Sonra kaşla göz arasında kayboldu. Dedi.

Hüsniye Hanım:

-Bizim evin karşısında sadece bir yatır var. Yani bir evliya. Sen zor durumda olduğun için o sana yardıma gelmiş olabilir Hatice Hanım. Dedi.

Bedrettin Binyıldırım zaman zaman kardeşleriyle ve annesiyle birliktelikler yaşasa bile annesi tuvalette iken kapı üzerinden eşine fark ettirmeden para atması, içinde bulunduğu halleri yansıttı.

Kızların en büyüğü olan Fatma Mürşide
[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

halasının oğlu Fikri Çaycı ile evlendirildi. Fatma Mürşide evden ayrılacağı sırada Hatice Hanım kulağına şu sözleri fısıldadı :

-Kızım biliyorsun maddi durumumuz iyi değil. Üzerinde bulunan iç fanilanı çıkar da git. Sana kocan alır! Hiç olmazsa kardeşlerinden biri fanilasız kalmasın! Bu sözlerinden sonra Fatma Mürşide önce annesine sarıldı sonra gözyaşlarını tutamadı. Annesinin isteğini de yerine getirerek iç fanilasını kardeşi Feriha'ya verdi. Bu sırada hepsi birden hıçkırıklarla ağlamaya koyuldular. Bu manzara hayatları boyunca hiçbirinin aklından çıkmadı.

«ÖĞRETMEN SÜRURİ BİNYILDIRIM İLKOKULU» İSMİNİ NEDEN KALDIRDILAR?

Yıllar sonra Kayseri Doğu Menzil Komutanlığı'nda görev yaparken, Kurmay Albay İ. Bedrettin BİNYILDIRIM'in gayretleriyle Niğde Valisi'nin de bulunduğu bir törenle önce Bor Şehit Nuri Pamir Ortaokulu'nun bahçesine kendi eliyle getirdiği bir Atatürk büstünün konulması sağlandı. Sonra babasının görev yaptığı Darboğaz Köyü ilkokuluna getirdiği plaketle "Öğretmen Sürurî BİNYILDIRIM İlkokulu" adı verildi. Okul bahçesinde de kendi elleriyle götürdüğü Atatürk büstünün bir kaide üzerinde inşa ettirilerek açılışı yapıldı. O zaman ben de oradaydım.

Daha sonra bunu hazmedemeyen bazı güçler, adı geçen okuldan bu "Öğretmen Süruri BİNYILDIRIM İlkokulu" tabelasını kaldırdılar. Kaldırmakla kalmadılar, duvarlarda yer alan resim **[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

ve tarihi belgeleyen çerçeveli panoyu da indirdiler.

Atatürk tarafından istiklal madalyasıyla ödüllendirilen ve vatansever bir ruhla bölgeye hizmet etmiş olan kahraman bir kişinin ismini kaldırmak için bugüne kadar hiçbir açıklama yapılmamıştır. Yetkililerden veya bu vefasızlığı yapanlardan veya yaptırımlardan haklı olarak bir izahat bekliyoruz...

Ne yazık ki tarihe sırt dönmek, gerçeklerin gizlenmesine yeterli olamadı. Tarih mecmualarına akseden hakikatler istense de istenmese de Öğretmen Süruri'nin açtığı bir yolda o yöreyi aydınlatmaya devam etti... Bunu sonsuza kadar da devam ettirecek ışıklar da asla sönmeyecektir.

1965'li yıllarda Niğde Halkevi Başkanlığı tarafından yayınlanan ve sorumlu müdürlüğünü Zühtü Şahinöcer'in yaptığı Yeni Niğde Gazetesi'nde tefrika halinde «Cumhuriyet, Tarihi safhaları ve Türkiye Cumhuriyeti'nin Kuruluşundaki Ruh» başlığıyla «Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım» imzasıyla yazıları yayınlandı. (Bir yazısının yer aldığı 27 Nisan 1965

tarihli, o zaman 10 kuruşa satılan, 3887 sayılı Yeni Niğde Gazetesi arşivimizde bulunmaktadır) Kendisinin Kayseri'de görev yaparken babasıyla ilgili Osmanlıca kayıtların Türkçe'ye çevrilmesi konusunda araştırma yaptığını da biliyoruz. Ancak topladığı belgelerin ya da bu konuda yaptığı çalışmaların hangi safhada ve nerede olduğunu ne yazık ki bilemiyoruz.

Hatice Binyıldırım 02.03.1976 tarihinde Almanya'da görevli olan oğlu Mehmet Resai Binyıldırım'ın evinde vefat etti.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

DESTEKLER VE MEKTUPLAR

Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım'ın oğlu Turgay Binyıldırım : Çok etkilendiğimi söylemek isterim. Bilgilerin aktarılmasında emeği geçen herkese en derin teşekkürlerimi sunmak istiyorum. «Şanlı tarihimizin cesur mücadelesinde yer alan olaylar ve kişiler asla unutulmamalı ve sonraki nesillere de aynı heyecan ile aktarılmalı» diye düşünüyorum. Sevgi ve saygılarımla.

İstiklal Tekin : «Ben Darboğazlı bir Emekli öğretmenim aynı zamanda babam da öğretmen olup, öğretmen Süruri ilkokulundan mezun oldum. Aynı zamanda babam da bu okulda yıllarca görev yaptı. Sitenizi büyük bir özveri sonucu buldum. Öğretmen Süruri bey hakkında kasabamızda faaliyetini yürüten <http://www.tarbaz.com> sitesindeki adıma ayrılan sayfada yazı yazmak ve sizinde belirttiğiniz ismin kaldırılması hakkında yerel gazetelere haber oluşturmak üzere araştırma yapmaktayım. Merhum

öğretmen Süruri Bey hakkında mail adresime geniş bilgi verirseniz çok memnun olurum(İstiklal madalyasını ve teşekkür yazısının resimleri gibi) gerekli yardımı yapacağınız umuduyla saygı ve sevgilerimi sunarım.»

Senem Karakuş : «Merhaba. Ben de Öğretmen Süruri ilk öğretim okulundan mezun oldum. »

Emrullah Karakuş : «Merhaba. Nasılsınız? Resimleri çok beğendim. Ben de Öğretmen Süruri ilk öğretim okulundan mezun oldum.(Kasımpaşa) »

İbrahim SAYGI : «Selam. Ben CİHAN Haber Ajansı Niğde Muhabiriyim. Dedenizle ilgili bir haber yapmak istiyorum. Bilgiler topladım. Buradaki resimleri de kullanarak haber oluşturmak istiyorum. En yakın zamanda bana ulaşabilirsanız memnun olurum. saygılarımla.»

Ömer Fethi Gürer : «Bor Şehri kitabım 625 sayfa ama görüyorum ki daha yazacak çok bilgi var. İlgi ile sitedeki bilgileri okudum.»

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Necla Köksal : Merhaba. Okul ödevim : «Cumhuriyetin ve öğretmenlerin ülkemiz için önemi» Bu konu hakkında bilgi vererseniz sevinirim. Teşekkür ederim.

Ali Barış Yayla : «Siteye girerken böyle bir kahramanlık hikayesi okuyacağımı bilmiyordum. Bir öğretmen olarak yapılan haksızlığın karşısındayım. Çalışmanızı tebrik eder, başarılar dilerim.»

Oğuzhan Akın : Gerçekten de çok güzel şeyler yazmışsınız. Ben Pozantı'lıyım ve şu an Makedonya'dayım "Nasıl bakarsan öyle görürsün" BSN

Mehmet ÖNOĞLU

28.08.2004 tarihinde Bor'da Mehmet ÖNOĞLU ile evinde görüştüm. Dedem Öğretmen Süruri'yi ve bizim çevremizi yakından tanıyan kişilerden biriydi.

İlçemiz esnaflarından Ahmet Önoğlu'nun da babası olan Mehmet ÖNOĞLU, 05.05.1911 tarihinde Bor'da Karaca Mahallesi'nde doğdu.

(28.08.2004 tarihinde 83 yaşında) Ve dedem

Öğretmen Süruri Binyıldırım gibi uzun yıllar aynı mahallede oturdular.

Mehmet ÖNOĞLU : "Süruri Binyıldırım Bey'i yakından tanıyordum. Onun önünden saygısızlık yapmamak için biz hiç geçemezdik. Hatta yanında konuşamazdık bile. Çok değerli bir şahsiyet idi. Ali Efendi Hoca vardı... bir de ona, çok hürmet gösterirdik. Şimdi yeni nesil ata, baba, komşu ve akrabalarını hiç tanımıyor. Ortalıktan saygı ve sevgi kalktı yani. Süruri öğretmendi. Abdi Hoca dedesi mi babası mı? bilemem... İnayet Hanım, Narazan köyünden kocası vardı... Kaç çocuğu var bilemiyorum. Bedrettin Bey benden büyüktü. Bedrettin Beyle met oynardık, aşık oynardık! Çok uyanıktı...

1978'de sen işkence çekerken ben çok ağladım.

Sabah olsun akşam olsun komşularımızla biz birbirimizi yataktan kaldıracak, oturur yarenlik ederdik. Mısır patlatır, üzüm, dut kurusu, yerdik, limonlu çay içerdik, ıhlamur çayı içerdik...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Hoşaf içerdik buz gibi. Hevenk üzümü yerdik. Ortaya konulanları şenlikli bir hava içerisinde yer ve içerdik.

Hüsniye Hanım ile komşu idik! Cenazesi Ankara'da toprağa gömülürken, ben de toprak attım kürekle.

Bizim birader hasta idi, oaya gitmiştim. Mustafa Çalapkulu'yu gördüm. «Burada ne arıyorsun?» dedim. Bana : Hüsniye Hanım'ın oğlu Muhlis'i gördüm. Hüsniye Hanım'ın öldüğünü duydum. Çok şişmandı, iyice zayıflamış... 15 gün hastanede yatmış... Ağabeyim aynı hastanede yatıyordu. Ağabeyim Reşit Efendi de o zaman öldü. Yemeniciydi.» Kızı Melahat ne olduğunu biliyormuş! Hüsniye Hanım'ın ilk kocası kaymakammış. Oğlu Muhlis de ondan olmuş!

Çocukluk orada öylece kadı. Bedrettin sonra de orada kayardık... Süruri iri yapılıydı. Büyüklerin önünden geçilmezdi. Ali Efendi Hoca vardı, onun önünden de geçmezdik! Eski Türkçe'yi iyi bilirdi.

Atatürk zamanında öğretmen oldu. Birbirimize çok yardım ederdik. Ben 14 – 15 yaşına kadar dirilden yapılma entari giydim.

Babam et alsa eve gizlice getirirdi, fakir fukara görmesin diye... Herkes et alamazdı. 1000 cevizi 70 kuruşa satardık o zamanlar. Hatta satamazdık evimize geri getirirdik... 7 ceviz ağacımız vardı... Her birinin farklı meyveleri vardı. Şeker armudunun kilosunu 25 kuruşa satamazdık. Yaz mevsiminde yaylacı olarak gelen Adanalılar satın alırlardı daha çok! Ben 12 – 13 yaşımıdaydım. 6 okka bir batmandı... Şimdi 8 kilo bir batman oldu.

Bu anlatılanlardan sonra Ahmet Önoğlu'nun sözünü bir kez daha tekrarlamak da fayda var, diyorum : "Çocukluk orada, öylece kaldı."

Bugün için ülkemizde hizmet veren her Türk öğretmenin kalbinde Öğretmen Süruri Binyıldırım'dan, Her Türk subayının kalbinde de Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım'dan ışıklar ve izler vardır.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Paris, 02.05.2009

Not : «Çukurova Kahramanları ve Öğretmen Süruri» başlığıyla başladığım yazılarımı, oldukça uzun olması sebebiyle «Kurmaya Albay Bedrettin Binyıldırım» başlıklı bölümünü özetleyerek ayırmak zorunda kaldım.

«Çukurova Kahramanları ve Öğretmen Süruri» başlıklı yazılarımı bir kitapta toplamak istiyorum. Bunun için sponsor ya da yayınevlerinin desteğini bekliyorum.

Bu konuda destek olacaklara Şu andan itibaren teşekkür ediyorum.

(1) Akifiye, Andırın ilçesine bağlı köy.

Kahramanmaraş, Türkiye

(2) Zatülcenp : Göğüs sancısı, ateş, titreme, öksürük vb. belirtilerle ortaya çıkan akciğer zarı iltihabı, satlıcan.

KURMAY ALBAY BEDRETTİN BİNYILDIRIM

ÖNSÖZ

Çukurova Kahramanları ve Öğretmen Süruri başlığıyla başladığım yazılarımı, oldukça uzun olması sebebiyle Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım başlıklı bölümünü ayırmak zorunda **[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

Öğretmen Süruri Benyıldırım Oğlu Bedneddin

kaldım. Burada aktardıklarımı yazarken aklımdan çok şeyler geçti. Birçoklarımızın geçmişleriyle veya en yakın çevreleriyle ne kadar ilgili olduklarının sorgulanması gerektiğini de düşündüm. Geriye dönüp bakmayı aklımızdan geçirmedığımız anlarda neleri kaybettiğimizi hangi insani fırsatları kaçırdığımızı hiç düşündük mü veya düşündünüz mü?

Bakışlarımızı, değerlendirmelerimizi hangi ölçülerle sınırladık ya da sınırlandırdınız?

Hiç beni veya bizi arayıp sormayı aklınızdan geçirdiniz mi?

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BUGÜNKÜ YAŞANANLARIN BENZERLERİ GEÇMİŞTE DE YAŞANDI

Öğretmen Süruri, o zaman Kamışlı'da görev yapan Nahiye Müdürünün rüşvet alarak halkı mağdur ettiğini Atatürk'e bildirdi. Atatürk fazla vakit kaybetmeden rüşvet alan Nahiye Müdürünü görevden alarak bir başka kişiyi Nahiye Müdürü olarak gönderdi. Görevden alınan Nahiye Müdürü Kamışlı'dan ayrılmadı. Gelen Nahiye Müdürü'ne:

-Burada bir öğretmen var. Çok tehlikeli birisi! Mustafa Kemal ile oldukça yakın ilişkisi var. O varken senin de burada rahat görev yapamayacağını tahmin ediyorum. Dedi. Nahiye Müdürü, görevden alınan meslektaşına:

-Sen bu konuda hiç endişelenme. Onunla önce güzel bir ilişkiye girerim. Sonra onun anasını ağlatırım. Dedi. Her ikisi anlaşarak Öğretmen Süruri'ye bir tuzak kurdular. Öğretmen Süruri Bor ilçesi, Kayabaşı bölgesinde kayalardan

faydalanarak bir ev inşaatına başlamıştı. Zaman zaman ev yapılırken kendisi de bizzat çalıştı. Ev tamamlanmak üzere iken kendisi için hazırlanan tuzakla yatağa düştü. Ayağa kalkamayacak hale geldi. Kamışlı'dan Bor'a getirildi. Yaptırdığı evde acılar içerisinde kıvranırken eşi Hatice Hanım'a :

-Hatice beni bu hale Kamışlı'da görev yapan iki Nahiye Müdürü düşürdü. Eğer ölürsem sakın oraya bir daha uğramayın. Düşmanla savaşırken kazandık ama, içimizdeki düşmanı fark edemedik! Dedi. Bu konuşmasından bir gün geçmeden 17.01.1935 tarihinde otuz sekiz yaşında hayata gözlerini yumdu.

Hatice Hanım ikisi erkek, dördü kız olan altı çocuğuyla başbaşa kaldı. Gönderdiği fidanlar Niğde'de büyüdü, koskoca birer ağaç oldu. Oğlu Bedrettin'in tekâmül ettiğini de göremedi.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

HAYATI SORGULUYOR.

Bedrettin hatıra defterinin ilk sayfasına yeşil yazılarla : «Dünya denen bu fani boşluk içerisinde bir hiç makamında bulunan, kainatın tadını, Allah denilen ulu mevhumun yarattığı, zevk ve ihtiraslarını bozan biz insanlar bilmiyorum niçin ve nasıl türedik? Zevk ve türlü türlü ihtiraslar peşinde koşan, menfaatlerimizi koruyan, nefsimiz uğrunda can veren hep bizler değil miyiz? Çalışan bir vücut, işleyen bir dimağ, yüksek bir görüş. Bu semboller nasıl oluyor da insana cihangirhane bir devlet kazandırıyor?! Kazanan, yaratan, büyülen yine bizleriz ve nasıl oluyor da, büyüyen bu devlet ve çalışan o sağlam vücut yok oluyor, nereye gidiyor o?!...

Ve nihayet.. “gençlik!” Bu nasıl bir şey? Hayat ve tadı bu mudur? Yolsuz hareketler, fena fikirler, takip edilen fena yollar; hülasa bütün coşkunluk?.

Dürüst yol, doğru iş; muntazam vazife, temiz bir kalbin nihayet kazandığı parlak bir istikbal! Cümlelerimin sonunda kıvrılan istifhamlar ne?

Sevgi.. ve sevilme. Nasıl bir şeydir acaba o aşk?

Zannedersen şuracığa kaydettiğim, şu birkaç satırcık, anlatıyor ki hayatın boş ve fani olduğunu, insanların da bu fanilik içerisinde dönüp duran köksüz bir hava olduğunu!.

Şimdi bütün heyecanların verdiği sonsuz bir ıstırapla ve belki de bunun aksi olan bahtiyarlık içerisinde hatıralarıma başlıyorum demektir! Halimin meçhul olduğunu söylüyorum... Evet, çünkü hayatın sonu meçhuldür de onun için!

Nihayeti henüz meçhul olan bir istikbalin birazcık olsun mazisinden bahsederek, içimdeki duygularımı şu defterime aksettirebilirim herhalde bahtiyarım!

Bu hatıra defterini bir daha hiç arayamayacağı bir sürüklenişte olduğunu da fark edemeyecekti Bedrettin. Bir tandır başında yakılacaklar arasında bu defterin de olduğunu bilmediği gibi...

Defterinin dördüncü sayfasında :

“Bundan 19 yıl evvel, şubat ayının karlı ve

KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

fırtınalı bir gecesinin saat 10’unda Tarbaz’da (Darboğaz’da) dünyaya gelmişim. Aradan seneler geçti... İlk tahsilime 6 yaşında Akifiye’de (1) başladım. Ve Pozantı’da 1932 – 1932 senelerinde devam eden ilk tahsilimi pekiyi derece ile tamamladım.

Okumaya karşı istidadım ve bilhassa askerliğe karşı göstermiş olduğum temayül çok fazla olmakla beraber, memleketimde orta mektebin bulunmaması ve Askeriyeye geçememem manen beni çok sarsmış olacak ki, evde kendi kendime çalışırken çok defalar ağladığım dakikaları çok iyi hatırlıyorum. Nihayet o sene Niğde’de okumam kararlaştırıldı. 1933 – 1934 döneminde Orta mektebe kaydoldum. Ve o sene pekiyi dereceyle sınıfımı geçtim.”

08.02.1934 tarihinde Niğde Ortaokul Müdürü, Öğretmen Süruri Binyıldırım'a Kamışlı'da görev yaparken, oğlu Niğde Ortaokul ikinci sınıf, 112 numaralı öğrencisi olan Bedrettin Binyıldırım'dan da bahseden bir mektup gönderdi :

Öğretmen Süruri Binyıldırım'a !

Efendim!

Mektubunuzu aldım. Çocuğunuzla alâkadar oluğunuz şayanı memnuniyettir. Bedrettin efendinin hiç zayıfı yoktur. Ders ve vazifesine dikkat ve ihtimam eder. Ahlâk ve terbiyesi de mazbuttur. Geldiğinizde daha tekâmül etmiş göreceksiniz. Sene nihayetinde sınıfını ikmalsiz geçebileceğini de zannediyor ve ümit ediyorum.

Bu vesile ile sizden bir şey rica edeceğim. Her halde Niğde’ye ve mektebimiz için düşündüklerimin tahakkuku için yardımınızı esirgemeyeceğinizi umarım. Mektebin avlusuna biraz fidan dikeceğim. İşe yarar çınar, ıhlamur fidanı o civarda bulmak mümkün müdür? Bir amele günde kaç tane çıkarabilir? Bir hayvana kaç tane yüklenebilir? Hayvan kirası kaç kuruştur? Kısası bir fidan buraya kaç kuruşa mal olabilecektir? Lütfen bir mektupla acele bildirirseniz çok memnun kalacağım. Bilvesile karşılıklı saygılarımı sunarım efendim.

KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

Niğde Ortamektep Müdürü
Niğde, 08.02.1934
imza

Öğretmen Süruri, vakit kaybetmeden bütün imkanlarını kullanarak Niğde Ortaokul Müdürü'nün isteklerini ulaştırdı.

Bedrettin Binyıldırım defterinin beşinci sayfasında ise acılarını dile getirir :

“Ertesi sene ailevi vaziyetim arasındaki bozukluk beni çok sarsmıştı! Buna yegane sebep Beybabamın hasta olması ve el'an hastalığının devam etmesiydi. Nihayet bu kıymetli atamı, 16 - 17 Kânunsani 1935, (17.01.1935) Çarşamba gününün saat 03.30'unda kaybettim. Artık öksüzlük halkasını Tanrı benim de boynuma geçirmişti! Zamanla, babaları olan arkadaşlarımı gıpta etmeye başladım. Öksüzlüğün verdiği acı, diyebilirim ki ailem arasında yegane bana çok büyük tesirini yaptı! Sönmez ve sönmeyen derin yaralar açtı! Artık, benim için yegane lazım olacak şey ancak çalışmaktı.

Çalışmak ve okumak... Fakat, nasıl? Daha ilerisini yazmak istemiyorum, biliyorum. Yazılarım beni tahrip ediyor. Üzüntüm, tekrar mazinin derin yaralarını açıyor! Oldukça kısa ve belki de kısmen acısız olarak yazmak istiyorum. Acılarımı tekrar hatırlamak. Bana sanki tekrar o anları yaşıtıyormuş gibi geliyor! 1935 –1936 ders senesi nihayetinde orta mektebi pekiyi derece ile bitirdim. Muallimlerimin tavsiyesi okumamı sürdürmem üzerine oldu! Fakat, nasıl okumak, nerede ve ne için? İşte bunlar zaten kalbimde öteden beri yer almıştı! Askerliğe karşı ruhumda taşan bir sevgi ve buna beni sürükleyen belki kuvvetli bir azim 'Maltepe Askeri Lisesi'nin' koynuna attı!

İşte bu tarih: 30 Ağustos 1935. Artık şanlı Maltepe'nin havasını teneffüs ediyorum. Az bir zaman sonra zatülcenp (2) hastalığına yakalanmam nedeniyle altı ay hava tebdili ile Bor'a gitmeme sebep oldu. Şuracığa kadar yazdığım kısım hatıralarımın çok az ve kısa olan bir parçasıdır. Asıl [KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

maksadım, hatıralarımın heyecanlı olan bahsini anlatmamdır. İşte bu kısım ki 1936 senesinin baharında başlayan ve defterimde esaslı yer alan “Baharımın Çiçeği” serlevhasıyla başlayan hatıralarımdır.”

Bedrettin Binyıldırım annesinin gayretleriyle tahsilini sürdürdü. Osmanlıca ve Kur'an-ı Kerim bilgisi de oldukça iyiydi.

BEDRETTİN BİNYILDIRIM'DAN : «BAHARIMIN ÇİÇEĞİ»

Hatıra defterinin altıncı sayfasında bahsettiklerine bakalım:

“Ruhumun coşkunuğu, kalbimin heyecanları herhalde şimdiden sonra başlamış olacak! Hayatı şimdiden sonra anlamış olacağım ki ‘Baharımın Çiçeği’ hakkında duyduğum hissiyatı aynen şu defterime yazabiliyorum!

Hatırladığım şey: Yalnız hatıralar.Düşündüğüm nokta, yegane istikbal!.

Kalemim durmadan yazmak istiyor şimdi.’Esmer güzeli’ bir kızın sevgisiyle yanan bu kalp daha neler neler anlatacak!”

Bedrettin Binyıldırım aslında kendisini geçmişten ve yaşadıklarından koparacak olan bir [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

başlangıcın üzerindeydi. Bor'da başlayan bir aşk ona sıkıntılı anlar yaşatacaktı. İstanbul da onu kendi özellikleriyle bir güvercin gibi havalandıracaktı.

Bedrettin BİNYILDIRIM'ın İstanbul'da Askeri okulda tahsil yaparken bir kıza aşık olmasını annesi Hatice Hanım tahsiline engel olur düşüncesiyle olumsuz karşıladı. Bedrettin ise, bu anlarda bir hatıra defterine içindeki duyguları günü gününe aktarmaya devam etti.

BEDRETTİN'İN 1936 YILINDA DEFTERİNE YAZDIKLARI

“Temmuz ayının Pazartesi günlerinden birindeyim. (Bor'da) bağda bulunuyoruz, büyükannem de bizimle beraber. O gün olacak eğlencelerden birinde davetliydim. Her zaman olduğu gibi yine erkenden kalktım. Seherin verdiği zevk, kimsesizliğin verdiği ıstırap yine beni şehre doğru sürüklemekte. Ağır adımlarla ilerliyorum Bor'un bağlar yolunda! Daha birkaç ay evvel, mektebin sıralarından muhayyelemde yaşadığım ‘Çiçeğime’ ben de işte böyle rastladım! Açılmış bir kapı, içerde küçük bir bahçe ve birkaç merdivenle çıkılan tek bir oda. Bu odanın kapısı önünde oturan Salih Bey amcam! Yürüdüğüm yoldan geri döndüm! Demek o buradaydı. Ben azap ve yalnızlığın acısıyla inlerken o buraya zevk için mi

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

gelmişti? Fakat; belki hayır! Asabımın gerginliği, kalbimin artan heyecanları nihayet beni içeriye doğru itti. Gittim. Yaklaştım bey amcama! Sonra kaim validesine ve daha sonra teyzeme. Uzanan elleri hürmetle öptüm! Fakat, henüz ortada o, ‘çiçeğim’ yoktu! Az bir zaman ve belki de birkaç saniye sonra onu da gördüm. Gözlerim, baygın gözlerinin ta derinliklerine bir an dalmış ve bu zaman zarfında bütün vücudumun ürperdiğini iyice tasavvur ediyordum o an!.. (...) İşte sarhoşluk, işte o anın yaşatmış olduğu tesir, kalbimden kopardığı bir bağla onu bana bağlamıştı!

Mekteplerin açılma zamanı gelmişti artık! Anneciğimin ellerinden, kardeşlerimin gözlerinden öperken göz yaşlarımı akıtıyordum! Tren gece gelecekti. Tekrar eve dönmüş ve Halil efendi dayımlarda kalmıştım. Uyuyamadım, uyuyamıyordum ki! Beklenen zamanlar çabuk gelir derler. Şehir, her şey uykuda! Ben trendeyim şimdi. 1936 - 1937 ders yılı. Maltepe’nin ikinci senesinin havasını teneffüs ediyorum

.20 Temmuz. Bor’a gitmek için hazırlandım. Nihayet 21 Temmuz sabahı yoldayım. Tren ona, onun yaşadığı topraklara doğru yaklaştıkça sonsuz bir neşe içerisindeyim gibi seviniyor ve bir çocuk gibi çıldırıyorum! Ah! Tanrım, onu ne kadar çok seviyorum ben!

Ertesi akşam saat 06.30’da Bor’a indim. Annem, kardeşlerim ve akrabalar tarafından karşılandım.”

“Maltepe’de 18.04.1939 tarihinde bizzat kendisi “Beyamcacığım” başlığıyla bir mektup yazarak mektubun sonunda “sizden bugün kerimeniz Hikmet hanımı istiyorum” diye bir ifadeyle evlenme isteğini duyurdu. Bu hatıra defterinin 72. ve 76. sayfaları arasında yer aldı. 9 Mayıs 1939 tarihinde naklettikleri ise umutsuzluğunu aksettiriyordu. (...)

“Ve şimdi ben; başka bir ruhta tüten, başka bir kalpte yer alan insanım! Hikmet, beni affet demiyeceğim sana! Çünkü sen, kendi günahını kendi kabahatinle ve kendi mukadderatını kendi elinle karalayan masum bir kızsın! Ve bundan [KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

sonra hatıramı yazmayacağım, çünkü bu kudret senin ihmalkârlığınla sönmüştür yavrum!...

Şimdilik Allah’a ısmarladık ve SON = “

7/8 Haziran 1939 tarihinde son üç sayfanın sonuna yazdıkları ise:

“Yarın istikbalde, yine maziye karışan bu anlar sana neler hatırlatacak ve arkada kalan şimdiki mazi sana neleri gösterecek? İstikbalde “Baba” olduğun zaman aynı aşkın safhalarına düçar olan evlâtlarına ne söyleyecek ve nasıl yol göstereceksin? İşte onlara da istikbal! İstikbal olunca tayin olacak! O halde şimdilik ümit ve yine ümit!”

Şeklinde onu tekrar hayata bağlıyordu.

Yanmak üzereyken kurtardığım dört defterden alıntılar yaparak aktardığım konuların geleceğe ışık tutacağını biliyorum.

OKUDUKLARI VE YAZDIKLARI

Gerek okuduğu kitapların etkisinde kalarak, gerek kendisinin mavi gözlü oluşu çevresindeki kızların kendisine gösterdiği ilgi onu bir hâyâl âleminde uçuyordu. Hatıra defterinde yer alan «okuduklarım» başlıklı bölümde kendisinin aktardıklarına bakalım :

«Hayatımda ilk olarak okuduğum ve benim Üzerimde çok büyük etki yapan, romana karşı alâka uyandıran Tarih : Maltepe Askeri Lisesine girdiğim seneki 1936 - 1937 yılının başlangıcıdır. Bu roman «Sönen Işık» adlı güzel bir eserdir.

O tarihten beri okuduğum romanlar :

I - Sönen Işık (Heyecanlı)

II - Yaprak Dökümü

III - Çalı Kuşu

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

- IV - Sevgim ve Izdırabım (çok heyecanlı)
V - Bu kalp duracak (Bilhassa bu - 1 Ağustos 1937
Bor - "Bağda"
VI - Dikenli Çit (Hastayken 1937 Bor, güzel)
VII - Vahşi bir kız sevdim (heyecanlı)
VIII - Çöl aşkı (güzel)
IX - Yaban Gülü (çok güzel)
X - Canım Ayşe
XI - Gülün Babası Kim? (heyecanlı)
XII - Gizli Ağrı (heyecanlı ve hoş)
XIII - Son Gece (Hoş ve çok heyecanlı)»
İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

ŞİİRLERİ

Gerek Hikmet Hanım’a duyduğu yakınlık, gerekse annesi Hatice Hanım’ın aşkına olumsuz bakması onu şiir yazmaya itti. Askeri Okulda göstereceği başarılarına aşkının destek olacağını haykırdı. Hatta sevgisini ön plana alarak “Sana” diye seslendi :

SANA

İstemem; gözlerin gülmesin bana
Sana layık olan bir asker değilsem!...

28.IX.1937

İ. Bedrettin

Sevgilisine ilk hitabını da şiirleştirerek ona yakınlığını katmerleştirdi. Hikmet Hanım da ona iyi cilve yaparak karşılık verdi. Yer yer ondan uzaktaymış gibi görünerek kendine iyice yakınlaşmasına zemin hazırladı...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

TEMENNİ

"Ona ilk hitabım"

Ben ki, sessiz, habersiz gönül bağladım size,
Şimdi ne zaman dalsam, derim gözlerinize
Birdenbire ruhumu çılgın arzular sarar
Atılmak ister gibi karanlık bir denize!...

Düşündüğüm sizsiniz her gün her gece şimdi
Bu dünyada saadet siz demek bence şimdi
Ruhunuz eş olmazmış diyorlar, benim gibi
Size yalnız gönlünü veren bir gence şimdi?!...

Aczimi anlasam da yolumdan dönmem geri
Tuttunuz can köşemde hükmedecek bir yeri.
Bir kere gözlerime baksanız anlardınız
Sizin için kalbimde canlanan emelleri...

Bedrettin BİNYILDIRIM

Maltepe’de yankılananlar hatıra defterine yansıdı.

HATIRALAR

Yine bir zincir gibi kalbime düzüldünüz
Dimağıma ok gibi batan ey hatıralar...
Geçmiş maceralarınızla kalbime gömüldünüz
Benliğimi kurt gibi kemiren hatıralar!...

Maltepe, 2/3.III.1938
İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

KALSIN MI?

"Onun için"

İçimde, ilk gördüğüm günden açılan yara,
Tam gönlümde beliren sızıyla kanasın mı?
Üzerini acıyla hayalle sara sara,
Hakikate bürünüp halâ kapanmasın mı ?

İlaçsız yaralarım gününü bekler gibi,
Ben de öyle sabırsız günlerimi bekledim.
Sende görünmedin ki, beyaz melekler gibi,
Dertlerimin üstüne biraz daha ekledin!...

Bana söz ver sevgilim, bekletme beni sakın,
Şu zavallı saf kalbim sözüne incinsin mi?
Şimdi sana pek uzak, gönlüme daha yakın
İçimdeki o yara durmadan kanasın mı?...

Bedrettin BİNYILDIRIM

Bor - 01.08.1937

Gerek Hikmet Hanım'ın cilveleri gerekse Annesi
Hatice Hanım'ın baskıları onu zaman zaman
ümitsizliklerin içine itti.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BU AKŞAM

Ufukta solarken kızıl çiçekler,
ürperen dallarda ölürken rüzgâr
Dedim ki, dönmeyecekler
İçimde bu akşam garip bir his var!...

Ürperen dallarda ölürken rüzgâr
Bilmem ki, ümitten niçin uzaktım?...
İçimde bu akşam garip bir his var!
Uzanan yollara hasretle baktım!...

Bedrettin BİNYILDIRIM

SAÇLARININ RENGİ

Kumral ipekten gibi akşamın solan rengi,
Neden bu gün herkesin canına can katıyor?
Her gün akşam gibi kır servilerin ahengi,
Dinle bak senin için ne kahkaha atıyor?...

Bak saçının rengine büründü al ufuklar
Güneş bile saçını önüne yaydı bu gün
Akşamın kokusundan süründü al ufuklar
Ay parlak ışığını gönlüme yaydı bu gün!...

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

İstanbul - 26.10.1936

2669 9/4

Kendi ölümünü düşündürerek sevgilisine
göndermeler yaptı... Ölümün dahi ondan kendisini
koparamayacağını duyurdu.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

"H" SANA VASIYET

Sana vasiyetim bu, ölürsem de gam yeme
Ben giderken arkamdan sakın ağlayım deme...
Senden ayrı değilim, geçsem bile ademe,
Hayalimi karşında dikilmiş bulacaksın!...

Uçsun ufuklarında bulutlar yığın yığın,
Gölgesinde yattığım o viran mezarlığın,
Meyus olursan eğer yine aşkıma sığın
Baş ucunda ruhumu dikilmiş bulacaksın!...

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

YALNIZ SANA

Hayalinle uğraştım kimsesiz gecelerde
İnanki aşksız kalan ruhum derinden ağlar...
Kanatçığı kopmuş kuş gibi yerlere düşen,
Muammalı her sözün dertle kalbimi dağlar!...
Elem artık yaraşmaz, neşe yakışır bana
Taptım senin aşkına, taparım "yalnız sana"!...

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

Annesiyle sevgilisi arasında bulunduğu çaresizliği
ifade etti...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ANNEME VE ONA!

On sekiz ay var ki senden ayrımı,
Şu dertli kalbimi hasretim dağlar...
Neşeli geçmedi hiç bir tek ayım
Kalbimin içinde bir bülbül ağlar!...

O dertli bülbül de ötmedi bir gün,
Yanardı hasretle belki de her gün.
Birleşirde eğer bizler de bir gün,
Bu defa da kalbim sevinçten ağlar!...

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

Duygularıyla kendine bir yol aradı... Ayşe ile
kışkandırmayı denedi.

AYŞE'YE VEDA

Ayşe, benim kalbimin güneşidir,
O; ne bir Çin güzeli, ne de bir Afrika zencisidir.

O benim hayatımdır, o benim eşimdir,
Ayşem, benim köyümün en güzel incisidir.

Ayrılırken öpmüştüm, o pâk alnını,
Örüyordu o zaman, o güzel saçlarını...

Ayşe benimdir, benim gülümdür,
O çağlar aşkımın şen bülbülüdür!...

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

İstanbul - 11.11.1936

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

SANA

Hiç bir zaman usanmam, seni sevmekle inan
İnan hiç bir an kanmam, gözlerine bakmakla...
Kıyamet derler olmaz, ne olur ki olmakla,
Mahvolsam da aldırmam vazgeçmem senden
inan!...
Ebediyen mahvolmaz bende bu yüksek iman
Terlese de yorulmaz, yolunda bu asker inan!...

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

Duyguları düşlerini şekillendiren bir aşk hikâyesine
dönüştü. Kendisini vereme yakalanmış ve yatağa
düşmüş gibi hissetti.
Gördüğüm bir rüyanın hikâyesidir...

"H" İÇİN...

"Sevgilime hitaben"
Ağlayarak uyandım
Yine kalbim yanıyor ufukların rengiyle,
Senelerin hasreti bu akşamda dinecek.
Değişiyor güneşler yerlerini dengiyle
Çünkü, bu gün göklerden başka bir nur inecek...

Mevsimleri yenerek işte sana kavuştum,
Biraz sonra gözlerim gözlerine dalacak
Bir zamanlar hayale hapsedilmiş bir kuştum,
Şimdi artık o günler, hep mazide kalacak!...
- Anneciğim izin ver, sevgilimi göreyim
Kalbimdeki ateşle ona çelenk öreyim?...
Bir kaç günlük hayatım bu akşamda sararsın!...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BEDREDDİN YILDIRIM 70

Anne! şimdi gideyim... bırak sonra ağlarsın!?...
İşte ben gidiyorum.

- Sana, dur... dur diyorum...

Gençliğini öldürdün bir çılgının peşinde
Söyle oğlum, sen bana, ne kazandın eşinde?...

Bir sevgi mi, veremle bu gün seni öldüren,
Güneş gibi parlayan, gözlerini söndüren?!...

- Evet anne bir kadın benliğimi kemiren...

- Oğlum, sen bir çiçektin, bir kız bu gün soldurdu,
Benliğini kuruttu, kanına zehir doldurdu...

Melek gibi uyurken bile bile gelen kanı

Dudağının üstünde, titrediği her zaman

Ona "lanet" diyorum, lanet olsun o kıza

Gözleriyle aldatıp, sevgi çalan hırsıza...

- Anne, artık söyleme, ben her şeye alıştım

Ben de, bu gün yaşayan ölümlere karıştım.

Uzaklardan seyretmek, öpmek onu gözümle,

Anne, bu da yasak mı, söyle bütün özünle?!...

- Bu arzun beni yensin,

BEDREDDİN YILDIRIM 71

Çünkü, benim varlığım, emellerim hep sensin,
Seni görmek mükedder, sana vermek çok keder

Bu zavallı anneni belki bir gün yok eder...

Haydi oğlum dürbünle sevgiline eyi bak,

Son olarak başına uzaktan bir çelenk tak?!...

- Çok lütufkârsın anne,

Parçalansın veremden ciğerlerim, ona ne

Nedir ona, varlığım ihtirası önünde,

Dün altından bir taçtım bu gün hiçim gönlünde.

Belki, şimdi orada kahkahalar atıyor,

Belki şimdi, kalbinde başka bir genç yatıyor...

Son olarak göreyim, artık ona son olsun

Açılmamış aşkıma bu gün hicranlar dolsun...

Gözlerimden kışkırdığım, hayatımla andığım,

O kız artık yalnız, yapa yalnız gidiyor.

Ah! ya Rabbim gidiyor, sevgisine kandığım

Bir günlük hayatımı bana haram ediyor...

Unutmuş o da artık, o da unutmuş beni,

Aramıyor gözleri eski şen günlerimizi,

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BEDREDDİN YILDIRIM 72

İşitmiyor "ah!" ile inlediğim her demi,
Siliniyor gözümde ümidimde son izi!...
Bu gecede gülmedim, yandım ah! Tanrım yandım,
Hikmet için bu gün de ağlayarak uyandım!...

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM
Bor, 15.08.1937

«Hakiki asker vatanına olan sevgisi gibi sevgilisini
de kalbinde yaşatır!
Bedrettin Binyıldırım

İstanbul'da 12.10.1937 tarihinde aksettirilen bir
şiirin boyutları oldukça farklı :

BEDREDDİN YILDIRIM 73

KULELİLER

I
Ne çapkın Kuleliler
Yollarda kız beklerler
Biraz fırsat bulunca
Hemen buse isterler...

II
Çok fiyaka yaparlar
Rugan kemer takarlar
Bir mafevk görünce
Sertçe selam çakarlar...

III
Bol paça giyerler
Şapkayı yana eğerler.
Bir güzel kız görünce
Pek çapkınca gülerler...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

IV

Sokulsam hep yanına
Atılsam kucağına
O mağrur dudakların
Deyse dudaklarıma...

V

Biri bana yâr olsa
Aşkımıla benzi solsa.
O kuvvetli kolları
Belime kemer olsa...

VI

Dinle beni Kuleli
Ey ruhumun emeli
Kaynıyor hep kanımız
Sizi sevdik seveli!...

İstanbul, Kandilli Kız Lisesi 11'inci sınıf
talebelerinden N° 306 Melâhat
Bedrettin Binyıldırım kendisine verilen bu şiiri de
defterine kaydeder. Ve cevabı da gecikmez...

KANDİLLİ KIZ LİSESİNE BİZDEN CEVAP

I

Bize «çapkın» dediniz
Bunda kusur ettiniz.
Bol paça giymekle
Bize «külhan» dediniz...

II

Sizden bize yâr olmaz
Siz için benzimiz solmaz
Almak için bir buse
Günlerce yalvarılmaz...

III

Gel deseniz geliriz
Sevginizi biliriz.
Verirseniz bir buse
Memnuniyetle öperiz...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

IV

Saçlarınız bukleli
Gözleriniz sürmeli
Dilinizden hiç düşmez
Sevdiğiniz Kuleli...

Kuleli Askeri Lisesi Talebelerinden Bedrettin
Binyıldırım

Maltepe'den mezun olduktan sonra yazdığı bir
şiirle örnekler vererek mesleğinin önemine ve
kutsallığına işaret eder...

TÜRK SUBAYI

«Saygılarımla size»

Heyecana getirmek maksadıyla kalbinizi
Anlatmak istiyorum size mesleğimizi
İlk sözde söylüyorum Türk'ün karşılığını;
Türk, «asker» demektir ateşlidir onun kanı
Asker olan bu ulusun çekirdeği subaydır,
Onun yalnız biricik tek düşüncesi vardır.
O da : Her zaman yükselmek, yükseltmek fikridir,
Kalbinde yanan, vatan, millet ateşidir.
Herkesin gözü var bu dinç subaylarımızda
Yanmıyor vatanın aşkı, çünkü kanlarında
Cesaret, kahramanlık hep Türk subaylarında,
Bedeldir tek bir tanesi bütün cihana da...
İsterseniz bir parça tarihe bakalım
Ulu önderimizi göz önüne alalım...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BEDREDDİN YILDIRIM 78

Çarpışırken düşmanla Çanakkale’de
Bir mermi patladı kalbinin üzerinde...
Bir feryat işitildi etraftakilerden
O heybetli vücudunu çevirerek arkadan
«Sus asker duymasın bağırmanın her yandan»
Diyerek sakinledi heyecanlı kalpleri
Ve uzatarak elini bağırıyordu : «İleri!»
Olur mu bundan büyük mertlik o soğukkanlılık
Vatanın uğrunda budur, en yüksek canlılık!...
Anlatayım ikinci bir misal daha size:
İzmir’de Yunanlılar çıkmıştı önümüze,
«Venizelos yaşasın eğildik size»
Diye bağışlamak isterken hain düşman bize...
Fakat; bunu hiçbir Türk kabul etmemişti
İşte miralay Fethi Bey, «bağışlamam» demişti.
Bunu duyan Yunanlı yerinden sıçramıştı
Süngüsünü göğsüne, kalbine saplamıştı!...
Onlar hep vatanın mert subaylarıdır,
Atatürk, İnönü en ön saflardadır!...
Anladınız mı «Türk Subayının» kıymetini,
Vatan uğrunda her an gösterir mertliğini...

BEDREDDİN YILDIRIM 79

Şimdi size bağırarak söylüyorum ben de
Maltepe’den mezun olarak hem de
Olacağız ateşli Türk subayı ilerde!...
Son sözümde söylüyorum, şunu unutmayın:
Zafer Türk Subay ve askerindedir anlayın...
Eğer anlatabildimse mevzuumu sizlere
Hürmetle eğiliyorum önünüzde yerlere!...

Bedrettin Binyıldırım

Annesine hitaben yazdığı bir şiirle içinde
bulunduğu anı yansıtmaya çalışır...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ANNE

Daima peşinde çılgınca gezdim,
Ezildim, üzüldüm, canımdan bezdim.
Sen bana derdin de, inanmazdım,
Anladım sevda yalanmış anne!...

Keşke saçlarını öpmez olaydım,
Varımı, yoğumu vermez olaydım
Keşke el koynuna girmez olaydım,
Kıskançlık ölümünden yamanmış anne!...

Kâh dilim varmaz kahpe demeğe,
Yıllarca kahrını çekmişim neye...
Sonra, gece gündüz sevgilim diye
Bağrıma bastığım yılanmış anne!...

Bedrettin Binyıldırım

ONA

Hatıralardan...

38 yılının uzun bir kış gecesi
Etrafı bürümüştü karanlığın perdesi...
Uzun uzun düşünürken gurbetin acısını
İşitir gibiydim yine ben o şakrak sesi!...

Biraz sonra gözlerim ta enginlere,
Gönlüm yine uçuyor, uçuyor mazilere!...
Gençliğim mi koşuyor bir hayal arkasında,
Halbuki gençliğim varıyor tarihlere!

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BEDREDDİN YILDIRIM 82

O genç ki bir zaman durmadan çağlamıştı,
Ayrılık ateşiyle ta içten ağlamıştı;
Ilık bir yaz gecesi mehtaplı bir günde
Öperek ellerini; artık vedalaşmıştı!...

Şimdi artık bu hayal bir rüya oluyor,
Unutulan sevgili yabancı mı oluyor?!...
Feryatla inle gönül, feryat et sen gene
Acıyla geçti zaten 17 sene!...

İ. Bedrettin Binyıldırım
15 Ocak 1938

Bir askerin hakiki aşkı «vatanıdır!»
Zaruret içinde asker şahsi menfaat ve ihtiraslarını
vatani duyguları için feda etmelidir!...
Asker; iradesini ve hürriyetini vatanına bağışlayan
adamdır. «Atatürk» gibi...

Bedrettin Binyıldırım

